

УДК 81'373

DOI: <https://doi.org/10.32461/2409-9805.2.2020.221149>**Цитування:**

Цілина М. М. Новітні лінгвістичні аспекти української документознавчої термінології і структури заголовка законодавчих документів (на матеріалі законів, постанов і розпоряджень Верховної Ради України). *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2020. № 2. С. 13–19.

Tsilyna M. (2020). Modern linguistic aspects of Ukrainian terminology of Record Studies and title structure of legislative documents (on the material of laws, resolutions and orders of the Verkhovna Rada of Ukraine). *Library science. Record Studies. Informology*. 2, 13–19 [in Ukrainian].

Цілина Марина Миколаївна,
кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри документознавства та
інформаційно-аналітичної діяльності
Київського національного університету
культури і мистецтв
macilin@ukr.net
<https://orcid.org/0000-0001-5339-5147>

НОВІТНІ ЛІНГВІСТИЧНІ АСПЕКТИ УКРАЇНСЬКОЇ ДОКУМЕНТОЗНАВЧОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ І СТРУКТУРИ ЗАГОЛОВКА ЗАКОНОДАВЧИХ ДОКУМЕНТІВ (на матеріалі законів, постанов і розпоряджень Верховної Ради України)

Мета дослідження. У статті розглянуто дефініцію та функціонування терміну «документоніми», денотативно-номінативну класифікацію назв документів, охарактеризовано побудову заголовка законодавчих документів України. **Методологію дослідження** склала сукупність загальнонаукових, спеціальнонаукових та специфічних методів студіювання проблематики, застосування яких дає змогу досягти поставленої мети. Наукова розвідка ґрунтувалася на принципах об'єктивності та цілісності. Використання комплексу наукових методів і принципу історизму дозволило дослідити аспекти появи й розвитку ономастичної термінології, дотичної до документознавства, зробити детальний аналіз мовної складової заголовка. **Наукова новизна.** З'ясовано морфологічні складники заголовка і семантико-синтаксичні відношення, що встановлюють прийменники між словоформами у структурі досліджуваного реквізиту. Порушено проблему культури мовлення у значних за обсягом заголовках. Упровадження нових термінів розширить сферу їх наукового функціонування у галузі документознавства й архівної справи. **Висновки.** Заголовок документів вищого законодавчого органу України – багатокомпонентна конструкція, що має обов'язковим елементом прийменник **про**, ключовий іменник та залежні від нього слова. Інші прийменники встановлюють між повнозначними словами просторові, часові, умови, мети, причини семантико-синтаксичні відношення. Реквізит може вміщувати назви інших законодавчих нормативно-правових актів, бути ускладненою чи складною синтаксичною конструкцією, виконуючи при цьому основну, номінативну, функцію. Укладаючи заголовки, слід враховувати вимоги милозвучності та економії мовних засобів.

Ключові слова: актонім, декретонім, документонім, конституціонім, мандатонім, табуляріонім.

Tsilyna Maryna,
Candidate of Philological Sciences (Ph.D.),
Associate professor of the Department of Document Science,
Information and Analytical Activities of the
Kyiv National University of Culture and Arts

MODERN LINGUISTIC ASPECTS OF UKRAINIAN TERMINOLOGY OF RECORD STUDIES AND TITLE STRUCTURE OF LEGISLATIVE DOCUMENTS (on the material of laws, resolutions, and orders of the Verkhovna Rada of Ukraine)

The purpose of the article is an attempt to introduce into the field of Record Studies terminology that operates in the field of onomastics; linguistic analysis of the titles of legislative documents of the Verkhovna

*Rada of Ukraine of the first half of 2020. The article considers the definition and functioning of the term «documentonims», denotative-nominative classification of titles of documents, describes the construction of the title of legislative documents of Ukraine. **The methodology** of the study was a set of general scientific, special scientific, and specific methods of studying the problem, the application of which allows us to achieve the goal. Scientific intelligence was based on the principles of objectivity and integrity. **Scientific novelty** – the establishment of typical and universal linguistic phenomena that will be useful, in particular, to future legislators and literary editors who work with organizational and administrative in general and legislative documentation in particular. The morphological components of the title and semantic-syntactic relations that establish prepositions between word forms in the structure of the studied property are clarified. The problem of speech culture in significant headlines is raised. The introduction of new terms will expand the scope of their scientific functioning in the field of document science and archiving. **Conclusions.** The title of the documents of the supreme legislative body of Ukraine is a multi-component construction, which has the obligatory element preposition about, key noun, and dependent words. Particular attention should be paid to the propositional component of the title. Prepositions establish the following semantic-syntactic relations between full words: spatial, temporal, conditions, purposes, reasons. Requisites can contain the names of other legislative acts, be a complex or complex syntactic structure while performing the main, nominative, function. The question of the culture of headline speech is relevant. When composing titles, one should take into account the requirements of melodiousness and economy of language means: to avoid prepositional repetitions, accumulation of verb nouns, a significant number of word forms.*

Key words: *actonim, decretonim, documentonim, constytutionim, mandatonim, tabularionim.*

Актуальність теми дослідження. Використовуючи реквізит «Назва документа», часто не замислюємось над тим, чи є якась спільна мовна дефініція для найменувань ділових паперів і їх класифікаційних типів. Очевидним стає заглиблення в суть самої термінології, що по-різному означає той чи інший тип документа. Наприклад, послуговуватись не лише назвою Закон, Постанова, Указ, а й залучати термін **декретонім** чи **конституціонім**, принаймні у наукову сферу. Так з'являються нові термінологічні лексеми, що мають специфічну семантику і потребують впровадження в документознавчий обіг. **Документоніми** – один із найскладніших за структурою і найпростіших за походженням класів онімів. Окрім того, цей розряд власних найменувань є маловивченим з лінгвістичного погляду. Мало хто з науковців привертав увагу на їх мовну організацію, семантику тощо.

Важливим для сучасних наукових пошуків є лінгвістичний аналіз такого часто не помітного для дослідників реквізиту документа, як заголовки, особливо коли йдеться про мовні аспекти побудови цього елемента документа й проблеми дотримання культури мовлення.

Аналіз досліджень і публікацій. Сучасні дискусії в галузі документознавчої термінології, аналіз нормативної бази української терміносистеми стали об'єктом досліджень В. В. Бездрабко [1; 2; 3], структуризація ді-

ловодної документації – Л. Ф. Грінберг [4]. Шляхи творення і функціональні особливості української документознавчої термінології ґрунтовно розглянуто в монографіях М.В. Комової [8], проблеми стандартизації й уніфікації – О. М. Тур [13]. Актуальні питання документознавчих термінів в Україні порушувалися на сторінках щорічного наукового збірника «Термінологія документознавства та суміжних галузей знань» [11]. Однак, на нашу думку, в українському термінознавстві й дотепер існують наукові лакуни, що потребують свого змістового наповнення. Мова йде, передусім, про терміни, що активно функціонують в ономастичних дослідженнях і поки не ввійшли в документознавчу сферу.

Термін **документоніми** функціонував ще з ХХ ст. Зокрема, поняття згадується в «Словаре русской ономастической терминологии» Н. В. Подольської. За цим лексикографічним виданням, документоніми (від лат. *documentum*) належать до «назв будь-якого писемного твору: художнього, релігійного, наукового, політичного тощо» [9, 42]. Як бачимо, дефініція терміну доволі широка і не обмежується назвами документів.

Однак уже на початку ХХІ ст. в Україні з'являються вчені, що уточнюють і систематизують термінологію власних найменувань загалом і документонімів зокрема. Першовідкривачем таких термінологічних процесів

можна вважати М. М. Торчинського. У своїй монографії «Структура онімного простору української мови» науковець конкретизує дефініцію згадуваного терміна, звужує його семантику і зазначає, що **документоніми** – назви документів, актів та законів [12, 86]. Окрім того, дослідник здійснює поділ усіх власних найменувань за денотативно-номінативною класифікацією. Документоніми за цією градацією розрізняються залежно від обсягу і значення їхніх денотатів [12, 225; 14, 93]:

– конституціоніми – власні назви зібрань документів міжнародного і загальнодержавного значення (від лат. *cōstitutum* – постанова, закон): «Конституція України», «Митний кодекс України»;

– декретоніми – власні назви документів загальнодержавного значення (від лат. *dēcrētum* – рішення, постанова, указ, декрет): Декрет «Про податок на прибуток підприємств і організацій», Акт проголошення незалежності України;

– пактоніми – власні назви міждержавних і міжблокових угод і договорів (від лат. *pactio* – угода, договір, умова): «Меморандум про взаєморозуміння між Урядом України та Урядом Держави Кувейт про співробітництво у молодіжній сфері, сфері фізичної культури і спорту», «Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Федеральної Республіки Німеччина про трудову діяльність членів сімей співробітників дипломатичних представництв і консульських установ»;

– мандатоніми – власні назви тимчасових і постійних посвідчень (від лат. *mandatum* – доручення, розпорядження, наказ; договір; мандат): «Посвідчення учасника бойових дій», мандат «Делегат IV з'їзду Партії «Слуги народу»;

– актоніми – власні назви документів місцевого значення (від лат. *acta* – протоколи нарад, постанови, розпорядження...): Розпорядження КМДА «Про закінчення опалювального періоду 2019/2020 року в місті Києві», Положення «Про преміювання працівників Університету державної фіскальної служби України»;

– табуляріоніми – назви архівних документів (від лат. *tabulārium* – збірник документів, архів): «Фонд “Організація українських

націоналістів”» у Центральному державному архіві зарубіжної україніки, «Протокол першого засідання кафедри архівознавства Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка від 21 листопада 1944 р.» у Державному архіві м. Києва.

Лінгвістичний огляд таких найменувань передбачає, по суті, вивчення самих назв, як от: постанова, розпорядження, указ, що виявляє певну одноманітність й поодинокі відмінності лише у одночленній чи двочленній побудові (пор. однокомпонентну *Статут* чи двокомпонентну *Пояснювальна записка*). Тому автори документа зазвичай акцентуються на розміщенні реквізитів та мовній організації тексту.

Серед інших елементів таких ділових паперів, окрім власне тексту, варто звернути увагу й на заголовкову частину, що репрезентує зміст документа в цілому. Як зазначено в ДСТУ 4163-2003, «Заголовок до тексту документа повинен бути узгоджений з назвою документа і містити короткий виклад його основного смислового аспекту. Заголовок відповідає на питання “про що?”, “кого?”, “чого?”» [6]. Від того, наскільки точно, вичерпно буде сформульовано цей реквізит, залежить подальше розуміння усього документа.

Метою цієї наукової студії є лінгвістичний аналіз заголовків законодавчих документів Верховної Ради України першої половини 2020 року (біля 200 документів).

Виклад основного матеріалу. Зазвичай заголовок вищого законодавчого документа – багатокомпонентний і складається як мінімум з чотирьох повнозначних частин мови. Причому, Закон із заголовком *Про повну загальну середню освіту* має найменше слівформ у структурі. Як бачимо, закономірність економії мовних засобів, властива для офіційно-ділового стилю, тут не діє, оскільки, навпаки, акцентовано на деталізації смислової опори тексту.

Здебільшого цей реквізит починається прийменником *про* та віддієслівним іменником: «Про висловлення недовіри...», «Про прийняття...», «Про призначення...», «Про звільнення...», «Про внесення...», «Про ратифікацію...», «Про схвалення...», «Про направлення...», «Про скликання...», «Про забезпечення...», «Про розподіл...», «Про формування...»

або іменником (інколи з прикметником) «Про Програму...», «Про національну інфраструктуру...», «Про кошторис...».

Наступний елемент заголовка – це об'єктний іменник у формі родового або знахідного відмінка, залежний від опорного іменника, наприклад: «Про внесення змін...», «Про прийняття за основу...», «Про організацію роботи...». Іменники можуть бути однорідними: «Про засади моніторингу, звітності та верифікації...».

Таке об'єктне словосполучення може поширюватись узгодженим означенням: «Про регулювання господарської діяльності...», «Про направлення на повторне друге читання...», «Про скликання позачергового пленарного засідання...», «Про утворення Тимчасової слідчої комісії...».

Досить часто для деталізації змісту нормативно-правового акту в заголовку спостерігаємо більше одного залежного іменника, поєднаного із стрижневим словом прийменниковим керуванням: «Про прийняття за основу проекту...», «Про внесення змін до статті...», «Про внесення зміни до пункту 20-5 розділу», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України...», «Про ратифікацію Договору між Україною та Федеративною Республікою Бразилія...», «Про дострокове припинення повноважень народно-го депутата України Ткаченка О. В.» тощо.

На прийменникову складову заголовка слід звернути особливу увагу. Ця частина мови хоч і вважається неповнозначною, та її участь у формуванні досліджуваного реквізиту є безперечною. Прийменники встановлюють між повнозначними словами заголовка різні семантико-синтаксичні відношення, а саме [15, 165]:

- об'єктні – з, за, до, між, про, щодо: «Про звільнення Уманського І. І. з посади Міністра фінансів України», «Про прийняття за основу...», «Про звернення до Кабінету Міністрів України», «Про ратифікацію Договору між Україною та Аргентинською Республікою про видачу правопорушників», «Про ратифікацію Конвенції Ради Європи про доступ до офіційних документів», «Про внесення змін до деяких законів України щодо безпеки використання ядерної енергії»;

- просторові – за, у, на: «Про приєднання України до Міжамериканської конвенції про виконання кримінальних покарань за кордоном», «Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо врегулювання окремих питань у сфері надання житлово-комунальних послуг», «Про направлення на повторне перше читання проекту Закону України про управління відходами»;

- часові – у: «Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до Господарського кодексу України щодо недопущення нарахування штрафних санкцій за кредитами у період дії карантину...»;

- мети – для, з метою: «Про схвалення рішення Президента України про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України у 2020 році для участі у багатонаціональних навчаннях», «Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до Господарського кодексу України щодо недопущення нарахування штрафних санкцій за кредитами у період дії карантину, встановленого з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної...»;

- умови – у разі: «Про приєднання України до Другого протоколу до Гаазької конвенції про захист культурних цінностей у разі збройного конфлікту 1954 року»;

- причини – у зв'язку з: «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України “Про запобігання корупції”».

В одному заголовку може бути значна кількість прийменників, що вдало поєднують усі компоненти цієї частини документа: «Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства щодо недопущення зловживань у сфері банкрутства на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)». Однак такі громіздкі заголовки з лінгвістичного погляду обтяжують сприйняття зміст документа в цілому, незважаючи на те, що кожен елемент їх структури має певну смислову вагу.

Актуальним в аспекті порушеної попередньо проблеми є питання культури заголо-

вкового мовлення. У складі досліджуваного реквізиту зустрічаємо повтори прийменників, що не естетизують мовний бік документа загалом. Найчастіше повторюється прийменник **про**. Наприклад, «**Про попереднє схвалення законопроекту про внесення змін до Конституції України (щодо скасування адвокатської монополії)**», «**Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні” щодо забезпечення додержання державних гарантій місцевого самоврядування та захисту його економічних основ**».

У структурі заголовків нормативно-правових актів можуть бути назви інших документів, як-от: «**Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до Закону України “Про Державний бюджет України на 2020 рік”**», «**Про Програму діяльності Кабінету Міністрів України**», «**Про направлення на повторне перше читання проекту Закону України про медіа**», «**Про прийняття за основу проекту Закону України про надання будівельної продукції на ринку**», «**Про ратифікацію Листа про внесення змін № 3 до Фінансової угоди між Україною та Європейським інвестиційним банком (Розвиток системи водопостачання та водовідведення в місті Миколаїв)**», «**Про внесення змін до Закону України “Про систему іномовлення України” щодо програмної політики та території розповсюдження**», «**Про направлення на повторне друге читання проекту Закону України про оборонні закупівлі**» та ін. Інколи вміщено теми парламентських слухань, пунктуаційно оформлювані лапками: «**Про Рекомендації парламентських слухань на тему: “Проблеми формування прожиткового мінімуму в Україні”**».

У постановах Верховної Ради України фігурують і прізвища, ініціали й посади осіб, котрі затверджуються чи звільняються найвищим законодавчим органом, або направляють депутатський запит: «**Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Ткаченка О. В.**», «**Про призначення Ткаченка О. В. Міністром культури та інформаційної політики України**», «**Про звільнення Пристайка В. В. з посади Віце-прем'єр-міністра з питань європейської**

та євроатлантичної інтеграції України», «**Про призначення Стефанішиної О. В. Віце-прем'єр-міністром з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України**», «**Про звільнення Ємця І. М. з посади Міністра охорони здоров'я України**», «**Про призначення Степанова М. В. Міністром охорони здоров'я України**», «**Про направлення депутатського запиту народного депутата України Борзової І. Н. Президенту України**».

Комплектація заголовка законодавчого документа може передбачати наявність ускладнюваних елементів: «**Про внесення зміни до розділу Х “Прикінцеві та перехідні положення” Закону України “Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин”**», «**Про звернення до Кабінету Міністрів України щодо вжиття заходів, спрямованих на забезпечення належного соціального захисту дітей – вихованців інтернатних закладів, у тому числі дітей з інвалідністю, дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, та осіб з...**».

Заголовок за будовою може бути схожим до складного речення і навіть складної синтаксичної конструкції: «**Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства щодо заходів, спрямованих на погашення заборгованості, що утворилася на оптовому ринку електричної енергії**», «**Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо визначення підслідності кримінальних правопорушень, досудове розслідування яких здійснюють слідчі органи Державного бюро розслідувань**», «**Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до Повітряного кодексу України щодо удосконалення механізму справляння державних зборів за кожного пасажера, який відлітає з аеропорту України, та за кожену тонну вантажу, що відправляється чи прибуває...**». Такі структури значні за обсягом. При цьому слід пам'ятати, що така схожість їх побудови до речення не позбавляє здатності заголовка виконувати саме номінативну, а не комунікативну функцію.

Наукова новизна статті. Упровадження нових термінів розширить сферу їх наукового функціонування у галузі документознавства й архівної справи. Типові й універсальні мовні явища, що встановлено у ході лінгвістичного аналізу заголовкового тексту законодавчих документів, стануть у нагоді майбутнім законотворцям та літературним редакторам, котрі працюють з організаційно-розпорядчою загалом і законодавчою документацією зокрема.

Висновки. Отже, заголовок документів вищого законодавчого органу України – багатокомпонентна конструкція, що має обов'язковим елементом прийменник **про**,

ключовий іменник та залежні від нього слова. Інші прийменники встановлюють між повнозначними словами такі семантико-синтаксичні відношення: об'єктні, просторові, часові, умови, мети, причини. Реквізит може вміщувати назви інших законодавчих нормативно-правових актів, бути ускладненою чи складною синтаксичною конструкцією, виконуючи при цьому основну, номінативну, функцію. Укладаючи заголовки, слід враховувати вимоги милозвучності та економії мовних засобів: уникати прийменникових повторів, нагромадження віддієслівних іменників, значної кількості словоформ.

Список використаних джерел

1. Бездрабко В. В. Термінологічні студії у сучасному вітчизняному документознавстві (1990-і – початок 2000-х рр.) // Термінологія документознавства та суміжних галузей знань : зб. наук. пр. Київ, 2007. Вип.1. С. 7–45.
2. Бездрабко В. В. Терміносистема документознавства: нормативна база // Вісник Книжкової палати. 2005. № 9. С. 23–25.
3. Бездрабко В. В. Термінологічний стандарт із діловодства й архівної справи: яким йому бути? // Термінологія документознавства та суміжних галузей знань : зб. наук. пр. Київ, 2017. Вип. 10. С. 8–20.
4. Грінберг Л. До проблеми структуризації діловодної термінології // Термінологія документознавства та суміжних галузей знань : зб. наук. праць / КНУКіМ. Київ : Четверта хвиля, 2009. Вип. 3. С. 23–28.
5. ДСТУ 2732:2004. Діловодство й архівна справа. Терміни та визначення понять. Київ : Держспоживстандарт України, 2005. 32 с.
6. ДСТУ 4163-2003 «Державна уніфікована система документації. Уніфікована система організаційно-розпорядчої документації. Вимоги до оформлювання документів». URL: <http://vobu.ua/ukr/documents/item/dstu-4163-2003>.
7. Збірник уніфікованих форм організаційно-розпорядчих документів / Укрдержархів. УНДІАСД; Уклад. О. М. Загорецька. Київ, 2015. 100 с.
8. Комова М. В. Українська документознавча термінологія : шляхи творення та функційні особливості : монографія. Львів : Вид-во Львів. політехніки, 2011. 316 с.
9. Подольская Н. В. Словарь русской ономастической терминологии. Москва : Наука, 1988. 192 с.
10. Правила організації діловодства та архівного зберігання документів у державних органах, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах і організаціях. 22 червня 2015 р. за № 736/27181 Розділ II, пункт 9. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0736-15#Text>.
11. Термінологія документознавства та суміжних галузей знань: зб. наук. пр. / Київський нац. ун-т культури і мистецтв ; ф-т культурології. За заг. ред. В. В. Бездрабко. Київ, 2017. Вип. 10. 240 с.
12. Торчинський М. М. Структура онімного простору української мови: монографія / Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Хмельницький : Авіст, 2008. 548 с.
13. Тур О. М. Документознавча термінологія: проблеми уніфікації та стандартизації : монографія. Кременчук : ПП Щербатих, 2018. 301 с.
14. Цілина М. М. Документоніми як окрема лексична група власних назв // Зб. матеріалів Третьої міжнародної конференції «Інформація, комунікація та управління знаннями в глобалізованому світі». Київ : Вид-во «Ліра-К», 2020. С. 93–94.
15. Цілина М. М. Сучасна українська літературна мова (Морфеміка. Словотвір. Морфологія). Посібник. Київ : Університет «Україна», 2009. 215 с.

References

1. Bezdrabko, V. V. (2007). Terminological studies in modern domestic document science (1990s - early 2000s). The terminology of document science and related fields of knowledge: collection. Science. Kyiv, 1, 7–45 [in Ukrainian].
2. Bezdrabko, V. V. (2005). Terminosystem of document science: normative base // Bulletin of the Book Chamber. № 9, 23–25 [in Ukrainian].
3. Bezdrabko, V. V. (2017). The terminological standard for office work and archiving: what should it be? // Terminology of document science and related fields of knowledge: coll. Science. Kyiv, 10, 8–20 [in Ukrainian].
4. Greenberg, L. (2009). On the problem of structuring clerical terminology // Terminology of document science and related fields of knowledge: Coll. Science. works / KNUKiM. Kyiv: The Fourth Wave, 3, 23–28 [in Ukrainian].
5. DSTU 2732:2004. Record keeping and archival business. Terms and definitions. Kyiv: Derzhspozhyvstandart Ukrainy, 2005 [in Ukrainian].
6. DSTU 4163-2003 «State unified system of documentation. Unified system of organizational and administrative documentation. Requirements for registration of documents». URL: <http://vobu.ua/ukr/documents/item/dstu-4163-2003> [in Ukrainian].
7. Collection of unified forms of organizational and administrative documents (2015) / Ukrderzharkhiv. UNDIASD; Structure. O. M. Zagoretskaya. Kyiv [in Ukrainian].
8. Komova, M. V. (2011). Ukrainian documentary terminology: ways of creation and functional features: monograph. Lviv: Lviv Publishing House. Polytechnic [in Ukrainian].
9. Podolskaya, N. V. (1988). Dictionary of Russian onomastic terminology. Moscow: Nauka [in Russian].
10. Rules for the organization of office work and archival storage of documents in state bodies, local governments, enterprises, institutions, and organizations (2015), June 22, 2015 for № 736/27181, II, 9. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0736-15#Text> [in Ukrainian].
11. The terminology of document science and related fields of knowledge: Coll. Science. etc. (2017). Kyiv National University University of Culture and Arts; Faculty of Cultural Studies. Kyiv, 10 [in Ukrainian].
12. Torchinsky, M. M. (2008). The structure of the onym space of the Ukrainian language: a monograph. Kyiv National Taras Shevchenko University. Khmelnytsky: Avist [in Ukrainian].
13. Tur, O. M. (2018). Document terminology: problems of unification and standardization: monograph. Kremenchuk: PP Shcherbatykh [in Ukrainian].
14. Tsilyna, M. M. (2020). Documentonyms as a separate lexical group of proper names. Coll. proceedings of the Third international conference «Information, communication and knowledge management in a globalized world». Kyiv: Lira-K Publishing House, 93–94 [in Ukrainian].
15. Tsilyna, M. M. (2009). Modern Ukrainian literary language (Morphemics. Word formation. Morphology). Manual. Kyiv: University «Ukraine» [in Ukrainian].

*Стаття надійшла до редакції 27.03.2020
Отримано після доопрацювання 20.05.2020
Прийнято до друку 22.05.2020*